

137 (Kodex) - 651

ag. 21 11/50

06

21.050

Казарук, Осип.

2

14

Miscellanea.

Нові приповідки українського народу в Канаді.

Українці з Галичини й Буковини почали переселюватися до Канади масово тому 20—25 літ, з „Прикарпатської України“ трохи раньше. З Великої України є їх тут мало.

Скільки їх тут всіх, ніхто не знає, ні канадійський уряд, ні наші організації. Про причини сього написав я у своїй обширній студії, печатаній в „Українським Прапорі“ у Відні в 1923 р., п. з. „Як виглядає Канада і ми в ній?“. Приблизно обчислюють тут Українців на 350.000 душ. Вони третя що до чисельности нація в Канаді (по „говорячих англійською мовою“ і по Французях).

Найбільший простір, який Українці обсадили тут суцільно, находиться в провінції Алберті. „Столиця“ того нашого простору — мале містечко Мондер (наголос на останнім складі — пишеться „Mundare“)¹⁾. Там є монастир наших оо. Василян з більшою деревляною церквою й мурованим новіціятom. Се найбільший в місті двоповерховий дім, модерно уряджений. Будував його о. Ру (Ruh), монах-архітект, чужого походження, котрий довго працював між нашим народом.

Великі простори заселив український нарід суцільно також у Манітобі, на північ від Вінніпегу, як також у Саскачевані між Йорктоном і Принс Албертом.

В Алберті простір заселений нашим народом має форму многобічника, в Манітобі форму вилок, у Саскачевані форму хреста.

Де наш нарід осів так суцільно, там він ще не асимілюється. По містах уже діти пропадають. Але по фάρмах (хуторах) луча-

¹⁾ Та околиця, заселена Українцями, буде величиною менше-більше рівна Східній Галичині. — Назву „Mundare“ поясняв мені о. Крижановський ЧСВВ від латинського mundare = чистити (ліс, хащі).

1925 21
18/12 1950

